

skulde have givet det nuværende Forslag i en saadan Grad sin Tilslutning paa det brændende Punkt, Toldbeskyttelsessatserne, at det nødvendigvis maatte have Indflydelse paa Folketingets Holdning paa det Punkt og hindre, at det gik saa langt, som det var nødvendigt for at faa et Kompromis. Det glæder mig nu, at jeg har taget fejl i den Henseende, og at den højtærede Konseilspræsident udtrykkelig har betonet, at han betragter Forslaget kun som et Grundlag for Forhandling og kun tilføjet, at han selvfølgelig ikke ønsker, at man skal gaa bort fra det uden tilstrækkelig Grund. Mod dette Standpunkt er der, forekommer det mig, intet med Rette at indvende fra den Side, hvortil jeg hører, og jeg kan selvfølgelig fuldstændig indrømme, at med de Forandringer i Prisforholdene, der have fundet Sted, siden Toldloven er bleven til, er det en given Sag, at der maa være Omraader, hvor der kan taales en Nedsættelse, naar blot man i dette Skøn sørger for at være paa den sikre Side og ikke inddrager sig paa Eksperimenter.

Jeg vilde til det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) bemærke, at om han ogsaa hundrede Gange har gendrevet dem, der holde paa Vægttold mod Værditold, har han i alt Fald ikke gjort det der, hvor han skulde gøre det, nemlig i Kommissionens Betænkning. Det allervigtigste Punkt, dette, om Værditolden kan bestaa med Kreditoplagsinstitutionen, har han ikke rørt ved med et Ord, og det næstvigtigste Punkt, at den er alt for gavnlig for Kapitalisterne, har han faktisk kun rørt ved paa den Maade, at han siger, at det har ikke saa meget at sige, og i alt Fald kan det rettes ved en Formue- og Indtægtsskat. Det er for mig ikke en Gendrivelse.

Jeg har aldrig sagt, at Skomagere og Skræddere have det udmærket under den nuværende Toldlov, jeg har end ikke nævnt Skræddere og kun nævnt Skomagerne i den Forbindelse, at jeg sagde, at Fodtøj var blevet indført i de sidste 5 Aar med en Stigning af 41 pCt., at der altsaa ikke er Indførselsforbud paa nogen Maade i de nuværende Toldsatser; men jeg tilføjede, at naar der er 29 Skotøjsfabrikanter her i Landet, der konkurrerer med Haandværkerne, vilde det dog blive meget værre, hvis disse sidste tillige skulde have Konkurrence fra Udlandets Fabrikanter, der som bekendt kunne levere billigere Varer af den Grund blandt andet, at de have langt billigere Arbejdskraft. Jeg kan ganske henholde mig til, hvad Landhusholdnings-

selskabets Betænkning i sin Tid sagde, at den allermisligste Konkurrence er den, der kommer fra Udlandets Overproduktion og gør Markedet svingende. — Jeg har ikke nægtet, at Tolden paa de grovere Varer, Klædevarer, kunde virke nærmest som et Slags Indførselsforbud, men jeg har sagt, hvad der alt er betonet i dette Øjeblik, at det gør slet ingen Ting; thi det er faktisk, at disse Varer leveres lige saa billigt her i Landet som i de andre Lande og bedre efter den Erfaring, man har, saa at det ikke kommer Forbrugerne til Skade, snarere omvendt. — At Beskyttelsen skulde bevirke de fortvivlede Arbejderforhold paa Landet, er en Paastand, som ikke bliver sandere, fordi den bliver gentagen. Sagen er jo denne, at der er en almindelig Dragen fra Land til By, det er universelt over hele Verden, og den standse vi ikke, hvad vi saa end gøre, og der maa desværre gøres den Bemærkning, at medens Landmændene ere i Stand til at give Tjenestefolkene tilstrækkelig Løn, ere de ikke i samme Grad i Stand til at give den gifte Arbejder med Børn en saadan Løn, at de ikke nok kunne fristes til at søge andre Livsvilkaar.

Jeg vil til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (P. Knudsen), som talte om det uretfærdige i Finanstold paa Forbrugsgenstande, bemærke, at det er jo rigtigt nok, at den falder forholdsvis stærkt paa dem, der have stor Familie, og for saa vidt er det uretfærdigt: men det ærede Medlem glemte at tilføje, at Statistikken viser ogsaa, at jo større Familien er, og jo fattigere den er, des mere er den udelukkende henvist til at bruge og virkelig ogsaa kun bruger de Genstande, der ikke er Skat paa. — Jeg maa vist have misforstaaet det ærede Medlem; thi det forekommer mig, at han sagde, at alene paa Sago og Ris havde Daglejerstanden paa Landet en Told af 3 Kr. Det kan dog vel ikke være Tilfældet; thi efter statistiske Oplysninger, som det ærede Medlem selv har været med til at frembringe, er hele den finansielle Told pr. Individ for en Daglejer paa Landet 3 Kr. 72 Øre. Altsaa kan det ikke være 3 Kr. pr. Individ for en eller to Artikler. Maaske har det ærede Medlem tænkt paa en hel Familie; men saa kommer det an paa, hvor stor Familien er. Jeg tvivler dog om, at det er typisk, disse 3 Kr. i Skat alene af Ris og Sago. — Arbejderne i England ere sikkert mindst lige saa elendigt stillede som her, det ærede andet Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) vil ogsaa der kunne se blege Kinder mel-